

[S. Rasmussen.]

skulde have frem under Behandlingen af et Lovforslag som dette.

Jeg vil gerne straks henvende mig til den højtærede Indenrigsminister og sige, at den højtærede Indenrigsminister Gang paa Gang talte om de Lovforslag, som foreligger her, som om det paa en Maade var Kriseforslag, der alligevel ikke virkede overfor Landbrugets Krise. Vi har aldrig givet det Udseende af, at de Lovforslag, vi her behandler, særlig skulde være Kriseforslag. Men jeg tror dog ikke, at den højtærede Indenrigsminister tør benægte, at da disse Lovforslag, hvis de gennemføres, vil medføre en Nedsættelse af Landbrugets Skatter, maa de ogsaa mildne den Krise, Landbruget er inde i. Alle de Tal, der er nævnt, er imødegaaet, saa dem skal jeg ikke gaa nærmere ind paa.

Under den Forhandling, der er ført, er man — ogsaa i Dag — gaaet udenom selve Kærnen: at Skatten paa fast Ejendom bør lattes. Det, man gennem disse Lovforslag vil prøve paa, er at afbøde den Uretfærdighed, der i lange Tider har eksisteret derved, at den Mand, som sætter sin Formue i fast Ejendom, enten det er i By eller paa Land, særbeskattes. Det er det Lovforslaget drejer sig om, men det Spørgsmaal er der næsten ikke rørt ved her i Dag. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil erkende, at de Mennesker, som har sat deres Formue i fast Ejendom, saaledes som Skatten paa fast Ejendom i Øjeblikket er, beskattes haardere end de, der har deres Formue anbragt andetsteds.

Den højtærede Minister brugte det stærke Udtryk, at ingen kunde være bekendt at sætte sit Navn under en saadan Lov. Jeg tror, at en stor Del af den danske Befolkning, særlig paa Landet, men ogsaa i Byerne, vil være ude af Stand til at forstaa, at den højtærede Indenrigsminister, som dog i Almindelighed gerne vil have sit Navn under Love, ikke ønsker sit Navn under dette Lovforslag, thi det er en Retfærdighedshandling, der her søges gennemført, og det er en bydende Nødvendighed, at den foreslaaede Ordning gennemføres. I Tider, hvor Indtægterne flød rigeligt, kunde den nuværende Beskatning gaa an, men naar Ejendommene ingen Afkastning giver, er det nødvendigt at lette de tyngende Skatter. Jeg for mit Vedkommende synes, det var bedst, at Skatten helt bortfaldt, men det har vi ikke stillet Forslag om, vi har kun foreslaaet at føre Skatten tilbage til det Niveau, den havde før Krigen, saa at de unormale Forhold, Krigen medførte

for Ejerne af fast Ejendom, fjernes. Jeg forstaaer ikke, hvorledes man kan vende sig imod et saa velbegrundet og nødvendigt Lovforslag som det foreliggende.

Den højtærede Minister har Gang paa Gang spurgt, hvordan Hullet skulde fyldes. Ogsaa det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) var i Dag, i den 12te Time — maaske tænkte han ogsaa paa, at det er den 12. Februar — ude efter Svar paa det Spørgsmaal. Ministeren maa virkelig tilgive os, vi har erklæret os villige til at gaa med til indirekte Afgifter, og det maa være Regeringen, som finder de nye Veje; det er alle kendt, at der paa det Omraade er Veje, som kan betrædes — hvis man vil, men det er et andet Spørgsmaal. For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at Regeringen selv Gang paa Gang fremsætter Forslag, som koster Penge, uden at anvise Dækning. Forleden Dag blev der saaledes fremsat et Lovforslag om Hjælp til arbejdsløse, et Lovforslag, hvis Gennemførelse vil koste 7—8 Mill. Kr. Jeg skal ikke sige noget om dette Lovforslag, men Dækning var ikke anvist, i hvert Tilfælde hørte man i det andet høje Ting, at Medlemmer var ude efter Regeringen med Spørgsmaalet: Hvor er der noget at fylde i Hullet? Den højtærede Indenrigsminister skulde derfor være den sidste til at stille et saadant Spørgsmaal.

Den højtærede Indenrigsminister rettede det Angreb mod Lovforslagene, at det særlig var Villaejerne og Grundejerne her i Københavns Nærhed, som fik Fordel af de nye Bestemmelser, og de Folk, erklærede den højtærede Indenrigsminister, er absolut ikke inde i nogen Krise. Ja, men vore Forslag er heller ikke at betragte som rene Kriseforslag. Her gør den højtærede Indenrigsminister sig igen skyldig i en Fejltagelse. Jeg har sagt før, og jeg gentager det, at om en Mand har sat sin Kapital i Landbrug, i en Villa eller i anden fast Ejendom, er ligegyldigt, vi mener, at den Beskatningsmaade, som hidtil har været brugt, ikke er retfærdig. Den højtærede Indenrigsminister siger altsaa, at disse Ejendomsbesiddere ikke er i Krise endnu. Ja, jeg ved ikke, om man fuldt ud kan sige dette. Er de det ikke, saa er de maaske ikke saa langt fra at komme det, og jeg synes, det var godt, hvis man gennem et Forslag som dette kunde hjælpe disse Ejendomsbesiddere, saa at de ikke skulde komme ud i en saa vanskelig Krise som den, Landbruget er kommet ud i.

Det ærede Medlem for 3die Kreds (Blang), som vilde have, at Bornholm skulde have en Særstilling, sagde, at vi ikke havde tænkt